

ת"פ 20/9082 - ברנארד דניאלי (גיל המרשלג) נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות כפ"ס

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 20-12-26809 מדינת ישראל נ' דניאלי

בפני כבוד השופט, סגן נשיאה עמית פריז
ברנארד דניאלי (גיל המרשלג) ע"י עו"ד גonen בן יצחק
מבקש/נאשם נגד מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות כפ"ס
משיבה/מאשימה

החלטה

לפני בקשה לbijtol כתוב האישום המבוססת על טענות מקדמות.

נגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה של הפרעה לשוטר במלוי תפקידו.

על פי עובדות כתוב האישום, ביום 20/9/2020 התקיימה הפגנה ברעננה. הנאשם ביקש להצטרף למתחם ההפגנה, אך סירב ע"י השוטרים, וזאת בשל אי עתית מסיכה. על אף שה הנאשם התבקש על ידי אחד השוטרים לעזות מסיכה, הנאשם עמד בסירובו וביקש להיכנס למתחם ההפגנה. בהמשך לאמר ולאחר שנרשם לנאים דז"ח בגין אי עתית מסיכה, שב הנאשם וניסה להיכנס שוב למתחם, אך הורחק על ידי השוטר תוך שביחד עם שוטרת הבהירו לו את הצורך בעתית מסיכה. על אף האמור הנאשם שוב לא נותר לבקשתם, וביקש להתקרב למתחם. בתגובה לכך נעצר הנאשם ונאזק בידיו. מיד ובתום לאחר שהובאהղה לנאים שוב חובת עתית המסיכה, הורה מפקד תחנת כפר סבא על שחררו במקום. על אף האמור שב הנאשם וניסה להיכנס למתחם, ולאחר זאת נעצר והוא הגיע לתחנת משטרת כפר סבא.

לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם סירב לעזות מסיכה מסיבות אידאולוגיות. הנאשם בשום שלב לא התנגד לפעולות השוטרים, לא הפריע להם באופן אקטיבי במלוי תפקידם, לא התנגד אקטיבית לקבלת הknostot ולא עשה שום מעשה שיש בו להפריע לשוטרים במלוי תפקידם. לטענת ב"כ הנאשם, המאשימה עשתה מהלך משפטי לווליני כאשר היא הגישה נגד הנאשם כתוב אישום בעבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, כאשר הטענה היא כי התעקשותו של הנאשם להשתתף בהפגנה מהוותה הפרעה לשוטר במלוי תפקידו.

לטענת ב"כ הנאשם, העבירה של הפרעה לשוטר במלוי תפקידו דורשת הוכחת כוונה מיוחדת, כוללן "שאיפה" או "מטרה" להפריע או להכשיל את השוטר במלוי תפקידו. טוען כי הנאשם הגיע למקום המהאה על מנת למשמש את

זכותו לחופש הביטוי, ולא בכדי לעבור עבירה כלפי מי מהשופטים. הנאשם לא סרב בשום שלב לקבל מהשופטים את ההחלטה, ככלומר הנאשם לא מנע מן השופטים את מה שהמחוקק הסמיר אותם לעשות, מתן קנס בשל ביצוע עבירה מנהלית.

עוד נטען כי העבירה של אי עטיית מסיכה היא עבירה מנהלית אשר שלצידה קנס. נטען כי **"צו בריאות העם (נגיף הקורונה החדש) (בידוד בית והוראות שונות) (הוראת שעה) תש"ף -2020"** והחלטת הממשלה מיום 19/4/2019, לא העניקו למשטרת ישראל סמכות לעזר אדם שמסרב לעתות מסיכה, ובוודאי לא למנוע מאדם למשך את זכותו החוקית להשתתף במחאה רק משום שהוא מסרב לעתות מסיכה.

בנוסף לכך הנאשם מפנה למסמך **" מדיניות העמדה לדין בתיקים שנפתחו על רקע הפגנות או אירועי מחאה".** נטען שמהמסמר עולה כי מדיניות האכיפה נגד חסודים המבצעים עבירות הקשורות לעצם השתתפותם בהפגנות ראו' שתהיה מדיניות מצומצמת. בסעיף 9 למסמך המדיניות נכתב כי לעניין עבירות של הפרעה לשוטר:

"יש מקום להבדיל בין הפרעה או הכשלה אקטיבית כגון (דחיפת שוטר, ניסיון למשיכת עצור מידיו שוטר) לבין הפרעה או הכשלה פאסיבית שעוניינה ישיבה במקום וסירוב להתלוות לשוטר. ככל שמדובר בהפרעה או הכשלה אקטיבית הנטייה תהיה להגיש כתב אישום, ובכל מקרה גם במקרה של הכשלה פאסיבית, יבחן הנسبות המפורטות בסעיף ב להלן".

נטען כי המאשימה לא הציגה סיבה מדוע היא החלה לחזור ממסמך המדיניות, ובכך לא רק לגרום לעוויל משפטיא לנԱשם אלא גם לפגוע במדיניות העמדה לדין שמחילה פרקליטות המדינה, תוך שהוא מבצעת מעשה במקרה זה אכיפה סלקטיבית.

כמו כן נטען כי בהעדתו לדין של הנאשם, המאשימה מעמידה את הנאשם בסיכון ההפוך. זאת משום שבгинאי עטיית מסיכה הופעלת נגד הנאשם העונייה הקבועה בחוק, קרי קנס, ובנוסף לכך הוא העמד לדין פלילי. לפיכך נטען כי הנאשם הואשם פגין אותה עבירה.

עוד נטען כי מהנתונים אותם קיבל ב"כ הנאשם, עולה כי ביום 20/9/2019 רשמה משטרת כפר סבא 23 דוחות בגין אי עטיית מסיכה. נכון העבודה שנים מთוך הדוחות קיבל הנאשם, עולה כי יותר מ- 8.5% מהדו"חות נרשמו לחובתו באותו יום. נטען כי בהנחה שבמסגרת המחאה נרשמו גם הדוחות האחרים, עולה החשד שמשטרת ישראל מקדישה את מאמץיה ליתן דוחות לפחות מחד, ועל כן טענת האכיפה הברנית מקבלת תיעוד מותך דוחות המאשימה עצמה.

נראה כי ניתן לחלק את טענות ב"כ הנאשם לארבע קטגוריות משפטיות:

1. התנהגותו של הנאשם אינה מהויה עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.
2. העמדתו לדין של הנאשם עומדת בנגד מדיניות התביעה.

.3. סיכון כפול.

.4. אכיפה ברורנית.

אדון באלה אחת לאחת.

התנהגותו של הנאשם אינה מהויה עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו

טענת ב"כ הנאשם בהקשר זה מתחבطة בכך שההנשם לא מנע מהשוטרים לבצע את מה שהחוק הסמיר אותם לעשות, ליתן קנסות בגין אי עתית מסיכה. כמו כן נטען כי במעשהיו של הנאשם לא הייתה כוונה מיוחדת להפריע לשוטרים שכנים, מטרתו של הנאשם הייתה להיכנס למתחם ההפגנה ולא להפריע להם.

בכל הכבוד, איןני מקבל את הנחת היסוד לפיה השוטרים במקומות הוסמכו אף ורק ליתן דו"חות בגין אי עתית מסיכה. לשוטרים קיימת סמכות טבועה בתפקידם לשמור על הסדר הציבורי, אדרבא בעת הפגנה, ועוד יותר מכך בעת הפגנה בנסיבות רקע קשות של קיום מגפת הקורונה, בל נוכח מחללה מדבקת מאי שטומנת סיכון לח"י אדם. במצב זה חלק מamilio תפקידם של השוטרים היה להבטיח כי אנשים שאינם עוטים מסיכה, אשר עשויים לסכן את משתתפי ההפגנה בהידבקות במחלת הקורונה, לא יוכנסו למתחם. לפיכך נראה כי בפן העובדתי לא נפל פגם בכך שיוחסה לנאם העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שכן על פניו הנאשם פעל בנגדו להוראות השוטרים במסגרת תפקידם, בכך שפעם אחר פעם ניסה להיכנס למתחם המחאה למטרות שלא עטה מסיכה.

באשר ליסוד הנפשי של כוונה מיוחדת לעיל, הרי שענין זה טיבו להתרבר במסגרת שמיית הריאות, ולא בשלב המקדמי בו אנו מצאים.

העמדה הנתבע לדין מנוגדת למדיניות התביעה

מן הנקודה אליה הפנה ב"כ הנאשם, עולה כי ככל בגין התנהגות אקטיבית של הפרעה לשוטר יוגש כתב אישום, ואילו בגין התנהגות פאטיית הנטייה תהיה שלא להגיש כתב אישום, אולם כל מקרה של הפרעה פאטיית יבחן לגופו.

ראשית ייאמר, כי בהתאם להלכה הפסוקה, כלל הביקורת השיפוטית על החלטת רשות התביעה בדבר העמדה לדין היא ביקורת שיפוטית מצומצמת, ובית המשפט יתעורר בשיקול דעתה של התביעה רק במקרים בהם מדובר במשגה מהותית או עיות מהותי היורדים לשורשו של עניין (בג"ץ 7195/08 **אבו רחמה נ' תא"ל אביחי מנדרלט הפרקלייט הצבאי הראשי** (פורסם בדבון 09/7/1). בית המשפט אינו הופך ל"תובע על" ובמסגרת הביקורת השיפוטית אינו מחליף את שיקול דעתה של התביעה בשיקול הדעת שלו.

לגוףו של עניין, מהאמור בתגובה המאשימה עולה כי התנהגותו של הנאשם נבחנה ע"י המאשימה טרם הגשת כתב

האישום וסוגה כהתנהגות אקטיבית, ולפיכך כתב האישום הוגש בהתאם להנחיה. ההתנהגות המתוארת בכתב האישום היא ניסיונות כניסה של הנאשם למתחם ההפגנה בכמה הזרמיות בנגד להוראות השוטרים. החלטת התביעה לסתוג התנהגות זו כהתנהגות אקטיבית איננה בלתי סבירה, שכן אין מדובר בתנהגות פאטיות מובהקת, ולפיכך נראה כי הגשת כתב האישום נגד הנאשם אינה נוגדת את ההנחיה.

יתר על כן, ההנחיה לעיל מתיחסה באופן פרטני לעבירות במהלך הפגנות, אולם נראה כי מרכז הכביד של העבירה שביצוע לכואורה הנאשם הינו ביחס לשמירה על בריאות הציבור, אשר במקרה זה התבטא ב齊ור של מפגינים. ברוי כי האכיפה כלפי הנאשם הייתה במקרה מקבילה שבו היה מנסה פעם אחר פעם להיכנס למתחם בו מתקיימת התקהלות שאינה הפגנה, למטרות שאיןו עותה מסיכה ועל אף הוראות השוטרים שלא יכנס ללא עטיתה. נראה כי ההנחיה האמורה לא נועדה להתייחס למשעים דוגמת אלה שביצע לכואורה הנאשם.

סיכום כפול

בעניין זה צודקת המאשימה בטענתה כי מדובר בשתי עבירות שונות אשר מטרתן להגן על ערכים מוגנים שונים. העבירה של אי עטית מסיכה מטרתה למנוע את הפצת נגיף הקורונה, ואילו העבירה לשוטר נועדה על מנת לאפשר לשוטרים לבצע את תפקידם באופן תקין. בע"פ 2848/14 **ברוך סייגר נ' מדינת ישראל** נקבע כי אם מעשה אחד מקיים שני יסודות נפרדים, אשר כל אחד מהם מקיים עבירה אחרת, ניתן להרשיע הנאשם בכל אחת מן העבירות.

יתר על כן, יש להבחן בעניינו בין סמכות משטרתית שעונייה אכיפת עבירות לבין סמכות משטרתית שעונייה מניעת סיכון. הסמכות הראשונית התבטה בעניינו במתן הקנסות לנאים בשל העבירה שביצוע באי עטית המסיכה. הסמכות השנייה התבטה בעניינו בנסיבות השוטרים להגן על בריאות ציבור המפגינים מפני כניסה הנאים למתחם ההפגנה כאשר אינם עותה מסיכה, וכאשר הנאשם הפריע לכך, עבר לכואורה את העבירה העצמאית של הפרעה לשוטר.

נוכחות האמור לעיל טענת הסיכון הכפול נדחתת.

acusación de la parte acusada

טענת האכיפה הברנית במקרה זה מתיחסת לעבירה של אי עטית מסיכה, שאינה בכתב האישום, ולפיכך יש להעלות את הטענה במסגרת ההליך המתאים.

מעבר לכך, הנאשם לא עמד בנטל ההוכחה כי המאשימה מקדישה את מאਮציה לתת דוחות לפעילי המכחאה כהגדרתו.

עוד ייאמר, כי לצורך העלאת טענה שכזו בנסיבות העניין, לא די היה להתמקד באתו יום ובאותה תחנת משטרת, שכן מדובר בעבירה עם תחולת ארצית, הנאכפת על ידי גורמי אכיפה רבים, לא רק משטרתיים, ולא רק באותו יום.

לבסוף יש לזכור כי דווקא כאשר הנאשם פעם אחר פעם חזר על העבירה, באופן טבעי האכיפה לגבי היתה רבה מאשר לגבי מבצעי עבירה באופן חד פעמי.

על כן, גם טענת האכיפה הבררנית דינה להידחות.

סוף דבר, נכון כל המפורט לעיל, הבקשה לביטול כתוב האישום נדחתה.

התיק נקבע להקראה ליום 18/11/21 ساعה 11:30. חובת התיאצבות לנԱԺם ובא כוחו יודיע לו על כך.

המציאות תעביר עותק מההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ב חשוון תשפ"ב, 28 אוקטובר 2021, בהעדן
הצדדים.